Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

24 септември 2015 година*

„Езиков режим — Обявления за конкурси на общо основание за назначаване на администратори и асистенти — Избор на втория език измежду три официални езика — Език за общуване с кандидатите в конкурса — Регламент № 1 — Член 1г, параграф 1, член 27 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица — Принцип на недопускане на дискриминация — Пропорционалност“

По дела T-124/13 и T-191/13,

Италианска република, за която се явява G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato,

жалбоподател по дело T-124/13,

Кралство Испания, представлявано първоначално от S. Centeno Huerta, впоследствие от J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado,

жалбоподател по дело T-191/13 и встъпила страна в подкрепа на исканията на Италианската република по дело T-124/13,

срещу

Европейска комисия, представлявана, по дело T-124/13, от J. Currall, B. Eggers и G. Gattinara, и по дело T-191/13, от J Currall, J. Baquero Cruz и B. Eggers, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, по дело T-124/13, искане за отмяна, първо, на обявление за конкурс на общо основание EPSO/AST/125/12 с изпити с цел да бъде съставен списък за назначения на асистенти в областите одит, финанси/счетоводство и икономика/статистика (ОВ C 394 A, 2012 г., стр. 1), второ, на обявление за конкурс на общо основание EPSO/AST/126/12 по квалификации и с изпити с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения на асистенти в областите биология, науки за живота и здравни науки; химия; физика и материалознание; ядрени изследвания; гражданско и машинно инженерство, инженерство в електротехниката и електрониката (ОВ C 394 A, 2012 г., стр. 11) и трето, на обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 по квалификации и с изпити с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения на администратори (AD 6) в областите сигурност на сградите и инженерство в областта на специалните строителни техники (ОВ C 29 A, 2013 г., стр. 1), а по дело T-191/13 — искане за отмяна на обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13,

* Езици на производството: италиански и испански.

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: D. Gratsias (докладчик), председател, M. Кънчева и C. Wetter, съдии,

секретари: J. Palacio-González, главен администратор, и S. Bukšek Tomac, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебните заседания от 26 февруари и 4 март 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Европейската служба за подбор на персонала (EPSO) е междуинституционален орган, създаден по силата на Решение на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията, на Съда на Европейските общности, на Сметната палата, на Икономическия и социален комитет, на Комитета на регионите и на Европейския омбудсман от 25 юли 2002 година относно създаването на Служба за подбор на персонал на Европейските общности (ОВ L 197, стр. 53; Специално издание на български език 2007 г., глава 1, том 8, стр. 247). Въз основа на член 2, трета алинея от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), преди изменението му с Регламент (ЕО, Евратом) № 723/2004 на Съвета от 22 март 2004 година за изменение на Правилника (ОВ L 124, стр. 1), институциите, подписали това решение, въз основа на член 2, параграф 1 от същото възлагат на EPSO да упражнява правомощия за подбор на персонал, предоставени съгласно член 30, първи параграф от Правилника и съгласно приложение III към него, на техните органи по назначенията. Член 4 от същото решение предвижда, че макар в съответствие с член 91а от Правилника, исканията и жалбите, отнасящи се до упражняването на правомощията, предоставени на EPSO, да се депозират в службата, всички обжалвания в тези области се правят пред Европейската комисия.

2 На 7 септември 2012 г. EPSO публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 270 A, стр. 1) Наръчник относно конкурсите на общо основание (наричан по-нататък „Наръчникът“). В част 3 от Наръчника, озаглавена „Съобщаване на информация“, се уточнява следното:

„За да се гарантират яснотата и разбирането на текстовете от общ характер и на информацията, която се дава на кандидатите или се получава от тях, поканите за различните тестове и изпити, както и цялата кореспонденция между EPSO и кандидатите се съставят единствено на английски, немски или френски език“.

3 На 20 декември 2012 г. EPSO публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AST/125/12 с изпити с цел да бъде съставен списък за назначения на асистенти в областите одит, финанси/счетоводство и икономика/статистика (ОВ C 394 A, стр. 1) и обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AST/126/12 по квалификации и с изпити с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения на асистенти в областите биология, науки за живота и здравни науки; химия; физика и материалознание; ядрени изследвания; гражданско и машинно инженерство; инженерство в електротехниката и електрониката (ОВ C 394 A, стр. 11). На 31 януари 2013 г. EPSO публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 по квалификации и с изпити с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения на администратори (AD 6) в областите сигурност на сградите и инженерство в областта на

специалните строителни техники (ОВ C 29 A, 2013 г., стр. 1). Това са обявленията за конкурси, чиято отмяна е предмет на настоящата жалба (наричани по-нататък общо „обжалваните обявления“).

4 В уводната част на всяко от обжалваните обявления се посочва, че Наръчникът „представлява неразделна част“ от обявлението за конкурса.

5 Като условие за допускане до конкурсите, предмет на обжалваните обявления, е посочено изискването за задълбочено владеене на един от официалните езици на Европейския съюз (които към този момент са 23 на брой), който се означава като „език 1“ на конкурса, и задоволително владеене на втори език, означен като „език 2“ на конкурса, който всеки кандидат трябва да избере измежду английски, немски или френски език, и се уточнява, че е задължително този език да е различен от избрания от същия кандидат език 1 (част III, точка 2.3 от обжалваните обявления).

6 На едно и също място във всяко от обжалваните обявления се правят уточнения относно ограничаването на избора на език 2 само до трите посочени по-горе езика. Във връзка с това в обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 е посочено следното:

„Съгласно решението [от 27 ноември 2012 г. Италия/Комисия (C-566/10 P, Сб., EU:C:2012:752)] институциите на ЕС трябва да посочат мотивите за ограничаване на избора на втория език в този конкурс до ограничен брой официални езици на ЕС.

По тази причина кандидатите се уведомяват, че възможностите за втория език в настоящия конкурс са определени в съответствие с интереса на службата, който изисква новоназначените колеги да бъдат оперативни веднага и да бъдат в състояние да общуват ефикасно в ежедневната си работа. В противен случай ефективното функциониране на институциите би било сериозно нарушено.

Въз основа на дългогодишната практика в институциите на ЕС по отношение на езиците, които се използват за вътрешна комуникация и като се имат предвид нуждите на службите от гледна точка на външната комуникация и обработването на преписките, английският, френският и немският език остават най-широко използвани. Освен това английският, френският и немският език са най-предпочитаните втори езици на кандидатите в конкурсите, в които те имат право на свободен избор. Това потвърждава съществуващите образователни и професионални стандарти, според които се приема, че кандидатите за длъжности в службите на Европейския съюз владеят поне един от тези езици. Ето защо, като се съпостави интересът на службата с нуждите и способностите на кандидатите и като се вземе под внимание конкретната област, за която се обявява настоящият конкурс, правомерно е да се организират тестове на тези три езика, за да се гарантира, че независимо от първия си официален език всички кандидати владеят поне един от тези три официални езика на работно равнище. Освен това, в интерес на равното третиране на всички кандидати, всички, включително тези, чийто първи официален език е един от посочените три, е необходимо да положат теста на своя втори език, избран измежду въпросните три. Оценяването на специфичните компетенции по този начин позволява на институциите да оценят способността на кандидатите да работят незабавно в среда, съвпадаща до голяма степен с действителността, с която те биха се сблъскали в процеса на работа. Това не им пречи по-нататък да се запишат на езиково обучение, за да придобият способност за работа с трети език в съответствие с член 45, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица“.

В двете други обжалвани обявления по същество се правят същите уточнения, като между текстовете на някои от езиците има малки разлики.

7 В обявленията за конкурсите EPSO/AST/125/12 и EPSO/AD/248/13 е предвидено организирането на „тестове за достъп“, които се провеждат на компютър (част IV от всяко от двете обявления). В обявлението за конкурс EPSO/AD/248/13, се уточнява, че тези тестове ще бъдат организирани само ако броят на регистрираните се кандидати във всяка област на конкурса надвишава 1000.

8 В обявленията за конкурсите EPSO/AST/126/12 и EPSO/AD/248/13 има част (част IV от първото от тези две обявления и част V от второто), озаглавена „Допускане до конкурса и подбор по квалификации“. В нея се предвижда, че „на първо време“, въз основа на информацията, която кандидатът е посочил във формуляра за кандидатстване, се преценява дали изпълнява общите и специалните условия и се извършва подборът по квалификации. Във връзка с това се уточнява, че отговорите на кандидатите на въпросите относно общите и специалните условия ще бъдат разгледани, за да се прецени дали те са сред кандидатите, които изпълняват всички условия за допускане до конкурса. След това конкурсната комисия пристъпва към подбор по квалификации на кандидатите, които отговарят на условията за допускане до конкурса, за да определи кандидатите, които притежават най-подходящите квалификации (дипломи и професионален опит) с оглед на естеството на служебните задължения и критериите за подбор, описани в тези обявления за конкурси.

9 Този подбор се извършва единствено въз основа на информацията, посочена от кандидатите в графа „допълнителни квалификации“ във формуляра за кандидатстване. Впоследствие, ако са налице условията за това, тази информация се проверява с помощта на удостоверителните документи, представени от кандидатите, получили едновременно изисквания минимум и най-добрите резултати на по-късен етап от конкурса. Подборът протича на два етапа. Първият подбор по квалификации се извършва единствено въз основа на отбелязаните отговори в графа „допълнителни квалификации“ във формуляра за кандидатстване и коефициента на тежест на всеки от тези въпроси. В зависимост от важността, която се придава на всеки критерий, посочен в точка 4 от приложенията към обжалваните обявления за конкурси, конкурсната комисия определя коефициентите на тежест (от 1 до 3), преди да пристъпи към разглеждане на кандидатурите. След това електронните формуляри за кандидатстване на кандидатите, които са получили най-много точки, подлежат на втори подбор. Броят на разгледаните при втория подбор досиета за всяка от областите съответства приблизително на 9 пъти броя на издържалите конкурса, посочен в съответното обявление за конкурс. Конкурсната комисия разглежда отговорите на кандидатите и дава за всеки отговор оценка от 0 до 4. Общата оценка е сборът на тези оценки, умножени по коефициента на тежест за всеки въпрос. След това конкурсната комисия класира кандидатите в зависимост от тези общи оценки.

10 Според обявленията за конкурси EPSO/AST/125/12 и EPSO/AD/248/13 последният етап от процедурите за подбор, предмет на обжалваните обявления, е изпит по модела „център за оценяване“ (вж. съответно части V и VI от двете обявления за конкурси), а според обявлението за конкурс EPSO/AST/126/12 — „конкурс на общо основание“ (вж. част V от това обявление). Броят на кандидатите, поканени да положат изпити по модела „Център за оценяване“, съответства за всяка от областите на най-много 3 пъти броя на издържалите конкурса.

11 Към обявленията за конкурси EPSO/AST/126/12 и EPSO/AD/248/13 има приложения, всяко от които се отнася до една от областите, предмет на тези две обявления. В точка 4 от всяко приложение са изброени критериите за подбор, които се взимат предвид от конкурсната комисия при определяне на коефициента за тежест на отговорите, посочени от кандидатите в графа „допълнителни квалификации“ във формуляра за кандидатстване (вж. т. 9 по-горе).

Производство и искания на страните

12 На 4 март 2013 г. Италианската република подава жалба в секретариата на Общия съд, по която е образувано дело T-124/13.

13 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 4 юли 2013 г., Кралство Испания иска да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Италианската република. С определение от 11 септември 2013 г. председателят на трети състав на Общия съд допуска това встъпване. Кралство Испания представя писменото си становище при встъпване на 22 ноември 2013 г.

14 По дело T-124/13 Италианската република иска от Общия съд:

— да отмени обжалваните обявления,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

15 Кралство Испания поддържа исканията на Италианската република за отмяна на обжалваните обявления и освен това иска Комисията да бъде осъдена да заплати разноските във връзка с встъпването му.

16 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

17 На 5 април 2013 г. Кралство Испания подава в секретариата на Общия съд жалбата по дело T-191/13.

18 Кралство Испания иска от Общия съд:

— да отмени обявлението за конкурс EPSO/AD/248/13,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

19 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

20 След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в осми състав, на който впоследствие са разпределени настоящите дела.

21 Въз основа на доклада на съдията докладчик Общият съд (осми състав) открива устната фаза на производството по настоящите дела и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общият съд от 2 май 1991 г., иска от страните по дело T-191/13 да отговорят писмено на някои въпроси. Те изпълняват искането в определения срок.

22 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебните заседания на 26 февруари 2015 г., по дело T-191/13, и на 4 март 2015 г., по дело T-124/13.

23 В съдебното заседание по дело T-191/13 Общият съд дава на Кралство Испания срок, в който да представи писмено становището си по евентуално съединяване на настоящите дела за целите на съдебното решение. На 3 март 2015 г., след представяне на това становище на Кралство Испания, приключва устната фаза на производството.

От правна страна

24 Тъй като в отговор на устен въпрос на Общия съд страните посочват в съдебните заседания, или що се отнася до Кралство Испания, писмено (вж. т. 23 по-горе), че нямат възражения във връзка с това, Общият съд решава да съедини тези дела за целите на съдебното решение, с което се слага край на производството в съответствие с член 68 от Процедурния правилник на Общия съд.

25 В подкрепа на жалбата си по дело T-124/13 Италианската република излага седем правни основания, изведени, първото, от нарушение на членове 263 ДФЕС, 264 ДФЕС и 266 ДФЕС; второто, от нарушение на член 342 ДФЕС и на членове 1 и 6 от изменения Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3); третото, от нарушение на член 6, параграф 3 ЕС, на член 18 ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена на 7 декември 2000 г. в Ница (ОВ C 364, стр. 1), на членове 1 и 6 от Регламент № 1, на член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, втора алинея и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, както и на член 1, параграфи 2 и 3 от приложение III към Правилника за длъжностните лица; четвъртото, от нарушение на член 6, параграф 3 ЕС и на принципа на защита на оправданите правни очаквания; петото, от злоупотреба с власт и от нарушение на „съществени норми относно естеството и целта на обявленията за конкурси“, по-специално член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, втора алинея, член 28, буква е), член 34, параграф 3 и член 45, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица, както и на принципа на пропорционалност; шестото, от нарушение на член 18 ДФЕС, на член 24, четвърта алинея ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права, на член 2 от Регламент № 1 и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица; седмото, от нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, на членове 1 и 6 от Регламент № 1, на член 1г, параграфи 1 и 6 и на член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, на член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към Правилника за длъжностните лица, на принципа на пропорционалност, както и от „изопачаване на фактите“.

26 В подкрепа на исканията на Италианската република по дело T-124/13 Кралство Испания твърди, че обжалваните обявления трябва да бъдат отменени поради нарушение на член 22 от Хартата на основните права, на член 342 ДФЕС, на членове 1 и 6 от Регламент № 1, членове 1г и 27 от Правилника за длъжностните лица и съдебната практика, установена с решението от 27 ноември 2012 г., Италия/Комисия (C-566/10 P, Сб., EU:C:2012:752). То допълва, че обжалваните обявления за конкурси са дискриминационни поради неоснователно преобладаващото място, отредено на немския, английския и френския език, че с тях се нарушава член 27 от Правилника, тъй като предвидената в тях система за подбор не гарантира назначаването на най-добрите кандидати, и че с тях се нарушава принципът на пропорционалност, тъй като те не са най-доброто средство за постигане на желаната цел.

27 По дело T-191/13 Кралство Испания по същество излага три правни основания, изведени, първото, от нарушение на Регламент № 1, второто, от нарушение на член 1г от Правилника и на принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност, и третото, от нарушение на член 27 от Правилника.

28 Следва да се отбележи, че с посочените по-горе правни основания Италианската република и Кралство Испания оспорват два различни аспекта на обжалваните обявления за конкурси, а именно, от една страна, ограничаването на избора на език за контактите между кандидатите и EPSO до немски, английски и френски език и от друга страна, ограничаването на избора на втори език от кандидатите в конкурсите, предмет на тези обявления, само до посочените по-горе три езика. Освен това по дело T-191/13 Кралство Испания оспорва трети аспект на обявлението за конкурс EPSO/AD/248/13, а именно използването на втория език, избран от

всеки кандидат в конкурса, предмет на това обявление, измежду немски, английски и френски език, за някои тестове от последния етап на този конкурс („център за оценяване“, вж. т. 10 по-горе).

29 С оглед на изложените от Италианската република и Кралство Испания правни основания трябва да се изследват последователно законосъобразността на двата оспорвани от тях аспекта на обжалваните обявления за конкурси (вж. т. 28 по-горе). След това ще трябва, ако е необходимо, да се изследва законосъобразността на третия аспект на обявлението за конкурс EPSO/AD/248/13, оспорвано от Кралство Испания (вж. т. 28 по-горе).

30 Преди да се направи това изследване обаче, е необходимо първо да се изследва допустимостта на първото правно основание, повдигнато от Кралство Испания по дело T-191/13, изведено по същество от нарушението на Регламент № 1, тъй като тя се оспорва от Комисията.

По допустимостта на първото правно основание по дело T-191/13

31 В жалбата по дело T-191/13 Кралство Испания посочва, че иска отмяна на обявлението за конкурс EPSO/AD/248/13, по-конкретно на основание членове 1 и 6 от Регламент № 1, и допълва, че според него това обявление не е съобразено с установения с този регламент езиков режим.

32 Комисията обаче изтъква по същество, че правното основание, изведено от нарушението на Регламент № 1, е само споменато „мимоходом“ от Кралство Испания, без да е достатъчно развито. Според нея такъв довод не е съобразен с изискванията на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. и съдебната практика по прилагането му.

33 В това отношение следва да се припомни, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда на ЕС и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. всяка искова молба или жалба трябва да посочва предмета на спора и да съдържа кратко изложение на изложените правни основания. Независимо от всички терминологични въпроси това изложение трябва да бъде достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол. За да се гарантира правната сигурност и доброто правораздаване, е необходимо, за да бъде жалбата допустима, съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от самата жалба. По-конкретно, ако следва да се приеме, че излагането на правните основания на жалбата не е свързано с терминологията и с изброяването в Процедурния правилник и че представянето на тези правни основания по същество, а не чрез правната им квалификация, е достатъчно, това все пак е възможно само при условие, че тези правни основания могат достатъчно ясно да се изведат от жалбата. Само абстрактното излагане на правните основания в жалбата не отговаря на изискванията на Статута на Съда и на Процедурния правилник, а използваният в тези текстове израз „кратко изложение на основанията“ означава, че в жалбата трябва изрично да се посочи в какво се състои правното основание на жалбата (вж. определение от 28 април 1993 г., De Hoe/Комисия, T-85/92, Rec, EU:T:1993:39, т. 20 и 21 и цитираната съдебна практика).

34 От тази съдебна практика следва, че с изключение на абсолютните основания за отмяна, които, ако има такива, съдът на Съюза трябва да разгледа служебно, жалбоподателят трябва да изложи в жалбата правните основания, на които се позовава в подкрепа на жалбата си. Затова абстрактното излагане на наименованието на правно основание не е достатъчно. Трябва също да се обясни в какво се състои посоченото правно основание, с други думи, трябва изрично да се посочи връзката му с исканията в жалбата и да се обясни по какъв начин, ако се окаже основателно, то трябва да убеди съда да уважи тези искания.

35 Все пак, също според постоянната съдебна практика, въпреки че в рамките на спора, очертани от страните, съдът на Съюза трябва да се произнася само по исканията на страните, той не е обвързан от доводите, изтъкнати от тях в подкрепа на исканията им, тъй като в противен случай би могъл да се окаже принуден да основе решението си на погрешни правни съображения (вж. решение от 5 октомври 2009 г., Комисия/Roodhuijzen, T-58/08 P, Сб., EU:T:2009:385, т. 35 и цитираната съдебна практика). По-специално, в спор между страните относно тълкуването и прилагането на разпоредба от правото на Съюза, съдът на Съюза следва да приложи релевантните за решаването на спора правни норми към представените му от страните факти. Наистина по силата на принципа iura novit curia определянето на смисъла на закона не попада в приложното поле на принципа на свободно разпореждане с предмета на спора от страните (вж. решение Комисия/Roodhuijzen, посочено по-горе, EU:T:2009:385, т. 36 и цитираната съдебна практика).

36 От тази съдебна практика следва, че допустимостта на правно основание не зависи от използването на специална терминология. Достатъчно е същността на правното основание да може да се изведе достатъчно ясно от текста на жалбата. Впрочем допустимостта на правно основание не зависи и от посочването на конкретни правни норми и принципи. Наистина съдът на Съюза трябва да определи относимите разпоредби и да ги приложи спрямо фактите, представени му от страните, дори ако страните не са се позовали на тези разпоредби, дори ако са се позовали на други разпоредби.

37 И така, също от цитираната по-горе в точка 35 съдебна практика, следва, че ако жалбоподателят повдигне по допустим начин правно основание, съдът не би могъл при разглеждането му да се ограничи само с доводите, посочени от тази страна, а трябва да му направи цялостен анализ, като държи сметка за всички приложими правни норми и принципи именно за да не основе решението си на погрешни правни съображения, което тази съдебна практика цели да избегне.

38 С оглед на всички тези съображения, обратно на становището на Комисията, не би могло да се приеме, че в жалбата по дело T-191/13 Кралство Испания не е повдигнало по допустим начин правно основание, изведено от нарушението на Регламент № 1. Наистина в точка 27 от жалбата то не се ограничава до абстрактно позоваване на този регламент. В точка 30 от същата то ясно посочва, че според него обжалваното обявление не е съобразено с установения с посочения регламент езиков режим. След това цели две части от жалбата са посветени на анализа на свързаните с този режим въпроси. В останалата част от жалбата също има няколко позовавания на Регламент № 1 и установения със същия регламент езиков режим.

39 По-конкретно, в точка 68 от жалбата по дело T-191/13 Кралство Испания изтъква, че „ограничаването на възможността за кореспонденция на кандидатите с EPSO само до три езика противоречи на установения с Регламент № 1 режим“. Следва да се цитира и точка 96 от тази жалба, в заключителната ѝ част, озаглавена „Заключение“, в която се посочва следното:

„[Обжалваното] обявление изпразва от съдържание член 1 от Регламент № 1 […], изключвайки на практика използването и оценяването на другите официални езици на Съюза за сметка на английския, френския или немския език, без това ограничаване да е обосновано от обективни и конкретни причини, свързани с работните места, които трябва да се заемат. Обжалваното обявление […] не е просто приспособяване, а по-скоро истинско изменение на цялостния езиков режим, регламентиран в член 1 от Регламент № 1“.

40 От това следва, че първото правно основание, повдигнато от Кралство Испания, изведено от нарушението на Регламент № 1, отговаря на изискванията по член 21, първа алинея от Статута на Съда и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. и следователно е допустимо.

По ограничаването на езиците, които могат да се използват в кореспонденцията между кандидатите и EPSO

41 По дело T-124/13 този аспект на обжалваните обявления е предмет на шестото правно основание, повдигнато от Италианската република, изведено от нарушението на член 18 ДФЕС, на член 24, четвърта алинея ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права, на член 2 от Регламент № 1 и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица.

42 Според Италианската република посоченото ограничаване е явно нарушение на член 18 ДФЕС, на член 24, четвърта алинея ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права, на член 2 от Регламент № 1 и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица. Тя твърди, че от тези разпоредби ясно личи, че европейските граждани имат право да се обръщат към институциите на Съюза, като използват който и да е от 23-те официални езика, и че те имат право да получават отговорите на институциите на същия език. Този извод следвал и от решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752). Посоченото по-горе ограничаване представлявало дискриминация в ущърб на гражданите на държавите членки, чийто официален език не е немски, английски или френски език.

43 Италианската република оспорва тезата, че участието в конкурс за назначаване на длъжностни лица или други служители на Съюза не е форма на участие на гражданите в демократичния живот на Съюза. Напротив, тя смята, че конкурсната процедура и използваният език за общуване са „елементите, формиращи отношение с конституционен характер между заинтересования гражданин и Съюза“. Въз основа на това тя заключава, че „езикът на конкурс трябва да бъде езикът на гражданина“. Освен това, като се основава на решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), тя оспорва тезата, че участието в конкурс се отнася до вътрешно за организацията на институцията положение. Според нея става въпрос за отношение между съответната институция и правен субект (гражданин), който все още не се числи към персонала на тази институция.

44 В писменото си становище при встъпване Кралство Испания поддържа доводите на Италианската република. То твърди, че ограничаването на езиците, които могат да се използват в кореспонденцията между кандидатите и EPSO, на практика дава конкурентно предимство на всички кандидати, чийто първи език е един от трите посочени езика (немски, английски или френски език). Според него може да се „разбере“, че от съображения за функционалност се ограничат езиците, които могат да се използват в кореспонденцията между кандидатите и EPSO, но ограничаването до трите посочени по-горе езика противоречи на Регламент № 1. Такова ограничаване освен това било дискриминационно. Кралство Испания също отхвърля тезата, че назначаването от институция на длъжностни лица или други служители е изцяло вътрешен въпрос.

45 Както вече беше отбелязано (вж. т. 38 и 39 по-горе) по дело T-191/13, с първото си правно основание Кралство Испания твърди, че ограничаването само до немски, английски или френски език на езиците за кореспонденция между EPSO и кандидатите в конкурса, предмет на обявлението за конкурс EPSO/AD/248/13, противоречи на установения с Регламент № 1 езиков режим.

46 Комисията отговаря, първо, че посочените от Италианската република точки от решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), нямат никаква връзка с въпроса за езиците, използвани за тестовете в конкурс, а се отнасят до друг аспект — публикуването на обявленията за конкурси. В този контекст тя припомня и съдебната практика, по-специално решение от 9 септември 2003 г., Kik/СХВП (C-361/01 P, Rec, EU:C:2003:434, т. 82), според която съдържащите се в Договора за функционирането на ЕС многобройни споменавания на

използването на езиците в Съюза не могат да се считат за израз на общ принцип на правото на Съюза, гарантиращ на всеки гражданин правото всичко, което би могло да засегне интересите му, при всякакви обстоятелства да бъде написано на неговия език.

47 Комисията изтъква освен това, че кандидатите в конкурсна процедура се намират в „междинно положение“. Разбира се, те щели да разберат за съществуването на конкурсна процедура като прочетат обявлението за конкурс, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, и поради това обжалваните обявления били публикувани на всички официални езици на Съюза. След като кандидатът влезел в контакт с администрацията, за да участва в конкурса, било законосъобразно от него да се очаква освен майчиния си език да владее поне един друг официален език.

48 Според Комисията не могло да се приеме, че езиковите познания на кандидатите в конкурс имат второстепенно значение. Такава теза противоречала на принципа на автономност на институциите на Съюза, утвърден в членове 335 ДФЕС и 336 ДФЕС. По силата на този принцип определянето на езиковите нужди на службата било възложено изцяло на институциите, а не на държавите членки. В решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752, т. 87 и 88), също се приемало, че интересът на службата представлява законосъобразна цел, която може да бъде основание за ограничения на принципа на недопускане на дискриминация на основа на езика, посочен в член 1г от Правилника.

49 По този начин Комисията изтъква, че всяко искане кандидатите в конкурсна процедура да могат да използват еднакво който и да е от официалните езици на Съюза не може да бъде защитено. Институциите имали нужда от оперативен персонал и при това положение било неизбежно в административните контакти във връзка с организацията на конкурса кандидатът да трябва да бъде в състояние да общува на полезни за институциите езици като английски, френски и немски език. Тези административни контакти били вече елементи, свързани с работната обстановка, в която кандидатът щял да попадне, ако издържи конкурса.

50 Комисията допълва, че при всяко положение кореспонденцията между кандидатите и EPSO е относно елементарни сведения, свързани с провеждането на тестовете и с различните етапи от конкурсната процедура. С оглед на изискваното в обжалваните обявления равнище на владеене и използване на немския, английския или френския език кандидат, чиито езикови познания не му позволяват дори да разбере въпросната кореспонденция, изготвена на един от тези езици, със сигурност не би могъл да си представи, че може да бъде назначен в институция на Съюза. По същите причини кандидатите, чийто майчин език е немски, английски или френски език, изобщо не били облагодетелствани. В подкрепа на тези твърдения Комисията се позовава на статистическите данни във връзка с конкурса, предмет на обявлението EPSO/AST/126, които според нея показвали, че кандидатите с италианско гражданство били начело на списъка на тези, чиято кандидатура била приета.

51 Освен това общата информация за конкурсните процедури, която била на сайта на EPSO, както и Наръчникът били публикувани на всички официални езици. Според Комисията, да се наложи на EPSO задължението да осигури превод на всички получени формуляри за кандидатстване от майчиния език на кандидата на английски, френски или немски език, било явно несъвместимо с интереса на службата. Освен това превод на автобиографиите на кандидатите щял да ги поставил в неизгодно положение, защото така щели да изгубят контрол над информацията, която сами са представили.

52 За да се разгледат тези доводи, следва първо да се припомни съдържанието на относимите разпоредби от Регламент № 1. В редакцията си, приложима към момента на публикуване на обжалваните обявления, член 1 от него предвижда следното:

„Официалните и работните езици на институциите на Европейския съюз са български, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, ирландски, италиански, латвийски, литовски, малтийски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, испански и шведски“.

53 Член 2 от същия регламент гласи:

„Текстовете, адресирани до институциите от страна на държава членка или от лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят по избор от подателя на един от официалните езици. Отговорът се изготвя на същия език“.

54 Член 6 от Регламент № 1 предвижда, че институциите могат да определят реда и условията за прилагане на този езиков режим във вътрешните се правилници. Както обаче посочва Съдът в точка 67 от решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), институциите, до които се отнасят обжалваните обявления (които са също и тези, до които се отнасят разглежданите по това дело обявления за конкурси), не са определили въз основа на член 6 от Регламент № 1 реда и условията за прилагане на езиковия си режим във вътрешните си правилници. Съдът уточнява също, че не би могло обявленията за конкурси в това отношение да се считат за вътрешни правилници.

55 Преди постановяването на решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), Общият съд приема, че Регламент № 1 не е приложим в отношенията между институциите и техните длъжностни лица и други служители, тъй като определя само езиковия режим, приложим в отношенията между институциите и държава членка или лице, което попада под юрисдикцията на държава членка. Общият съд приема също, че длъжностните лица и другите служители на Съюза, както и кандидатите за такива постове, попадат единствено под юрисдикцията на Съюза, що се отнася до прилагането на разпоредбите от Правилника за длъжностните лица, включително на разпоредбите относно назначаването на работа в институция. Според същата съдебна практика приравняването на длъжностните лица и другите служители на Съюза на кандидатите за такива постове във връзка с приложимия езиков режим могло да се обоснове с обстоятелството, че отношенията на тези кандидати с институция на Съюза са само с цел да получат пост на длъжностно лице или служител, за заемането на който са необходими и могат да бъдат изисквани от приложимите разпоредби определени езикови познания. В тази съдебна практика се посочва и член 6 от Регламент № 1 и предвидената в този текст възможност за институциите да определят реда и условията за прилагане на езиковия режим във вътрешните се правилници (в този смисъл вж. решение от 20 ноември 2008 г., Италия/Комисия T-185/05, Сб., EU:T:2008:519, т. 117—119 и цитираната съдебна практика).

56 След постановяване на решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), обаче вече не би могло да се счита, че тези доводи са валидни. Наистина Съдът приема, че при липсата на специални подзаконови разпоредби, приложими по отношение на длъжностните лица и другите служители, и при липсата на разпоредби във връзка с това във вътрешните правилници на съответните институции няма текст, въз основа на който да се направи изводът, че отношенията между тези институции и техните длъжностни лица и други служители са напълно изключени от приложното поле на Регламент № 1. Според Съда на по-силно основание същото важи във връзка с отношенията между институциите и кандидатите във външни конкурси, които по принцип не са нито длъжностни лица, нито други служители (решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе EU:C:2012:752 т. 68 и 69).

57 Във връзка с това трябва да се отхвърли доводът на Комисията (вж. т. 46 по-горе), която твърди, че тази част от решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), е без значение за преценката на законосъобразността на ограничаването на езиците за кореспонденция между кандидатите и EPSO. Наистина в тази част от решението си Съдът изследва приложимостта на Регламент № 1 по отношение на кандидатите в конкурс и стига до извода, че той се прилага по отношение на тях. Този извод е от значение и за отговора на въпроса, поставен в шестото правно основание, изложено от Италианската република, и в първото правно основание, повдигнато от Кралство Испания.

58 Освен това с оглед на изложените по-горе съображения доводът на Комисията (вж. т. 47 по-горе), че кандидатите в конкурсна процедура се намират в „междинно положение“, също следва да се отхвърли.

59 Що се отнася до довода на Комисията, изведен от решение Kik/СХВП, точка 46 по-горе (EU:C:2003:434, т. 82), достатъчно е да се отбележи, че за разлика от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), чийто езиков режим е предмет на делото, по което е постановено това решение, институциите, до които се отнасят обжалваните обявления, нямат специфичен езиков режим (решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе, EU:C:2012:752, т. 86). Те са подчинени на установения с Регламент № 1 езиков режим.

60 С оглед на тези съображения, както и на ясния и недвусмислен текст на член 2 от Регламент № 1, следва да се приеме, че с обжалваните обявления, в частта, в която предвиждат, че кандидатите в конкурсите трябва да осъществяват контактите си с EPSO на език, избран от тях измежду немски, английски и френски език, е нарушен Регламент № 1. Това е достатъчен мотив за тяхната отмяна, без да е нужно да се проверява дали, както твърдят Италианската република и Кралство Испания, това условие води до забранена дискриминация на основание на езика.

61 Наистина формулярът за кандидатстване несъмнено е текстът, адресиран до институциите, създали EPSO, от лице, подчинено на юрисдикцията на държава членка, а именно кандидата. Следователно въз основа на член 2 от Регламент № 1 това лице (кандидатът) има право да избере езика, на който да изготви този текст, измежду всички официални езици, изброени в член 1 от същия регламент. Тъй като в обжалваните обявления този избор е ограничен до немски, английски и френски език, с тях са нарушени тези разпоредби. Същото важи и за евентуална друга информация, които може да се наложи кандидат да изпрати на EPSO във връзка с конкурсите, предмет на обжалваните обявления.

62 Освен това информацията, изпращана от EPSO на всеки кандидат, който ѝ е изпратил формуляр за кандидатстване, представлява отговор, по смисъла на член 2 от Регламент № 1, на формуляра за кандидатстване и на другите евентуално изпратени ѝ от този кандидат документи. Следователно въз основа на посочената разпоредба тези отговори трябва да бъдат написани на езика, избран от този кандидат за изготвянето на неговите документи измежду всички официални езици. С обжалваните обявления се нарушава посочения регламент и защото в тях се предвижда, че EPSO ще изпраща информация на кандидатите на езика, избран от тях измежду немски, английски или френски език, а не измежду всички официални езици.

63 Спазването от EPSO на задължението му, произтичащо от член 2 от Регламент № 1, за осъществяване на контакти с кандидатите в конкурсите, посочени в обжалваните обявления, на език, свободно избран от всеки кандидат измежду всички официални езици, а не само измежду немски, английски или френски език, е още по-важно, когато в обжалваните обявления е предвиден „подбор по квалификации“ (вж. т. 8 и 9 по-горе), осъществяван „въз основа на информацията, посочена от кандидатите във формуляра за кандидатстване“. Затова е важно тази информация да бъде изготвена на избрания от кандидата език, евентуално на майчиния му език, а не на език, който за някои от тях няма да бъде езикът, на който се изразяват най-добре, въпреки че го владеят в задоволителна степен.

64 Фактът, че в част 3 от Наръчника се посочва, че изборът на езиците за кореспонденция на кандидатите с EPSO е ограничен, „за да се гарантират яснотата и разбирането на текстовете от общ характер и на информацията, която се дава на кандидатите или се получава от тях“, не би могъл да доведе до друг извод. Наложеното от EPSO на кандидатите, които биха предпочели да контактуват с нея на друг официален език, използване на един от трите посочени по-горе езика, не може да гарантира „яснотата и разбирането“ от тези кандидати на текстовете от общ характер и на информацията, която EPSO ще им изпраща. Това важи и за разбирането от EPSO на документите, които ще получава от тези кандидати, тъй като има опасност яснотата да бъде влошена, поради това че те ще бъдат изготвени на език, който няма да е първият избран от съответния кандидат език.

65 Независимо от това достатъчно е да се отбележи, че в член 2 от Регламент № 1 не е предвидено изключение от въведеното с него задължение нито поради посочените в част 3 от Наръчника причини, нито по други причини (вж. в този смисъл и по аналогия решение Италия/Комисия, т. 26 по-горе, EU:C:2012:752, т. 72).

66 Въз основа на тези съображения могат да се отхвърлят и другите изложени от Комисията доводи.

67 Доводът, изведен от автономността на институциите на Съюза (вж. т. 48 по-горе), не може да се възприеме. Наистина в съдебната практика се признава принципът на функционална автономност на институциите на Съюза при избора на техните длъжностни лица и други служители, закрепен в член 2 от Правилника. Например тези институции имат голяма свобода на преценка и автономност при създаването на длъжност за длъжностно лице или друг служител, при избора на длъжностното лице или другия служител, което/който да заеме създадената длъжност, и относно естеството на трудовото отношение между тях и служител (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2005 г., AB, C-288/04, Rec, EU:C:2005:526, т. 26 и 28). Тази автономност обаче не ги освобождава от задължението да спазват приложимите разпоредби от правото на Съюза, включително тези на член 2 от Регламент № 1, които в случая са нарушени.

68 Следва да се допълни, че необходимостта да се спазват произтичащите от Регламент № 1 задължения не е пречка за институциите на Съюза при упражняване на тяхната функционална автономност, на която се позовава Комисията, сами да определят езиковите си нужди. Член 2 от Регламент № 1, за който става въпрос в случая, не е пречка в обявление за конкурс да се предвиди изискване за конкретни езикови познания на кандидатите. В него се предвижда само, че дори при такива обстоятелства, авторът на обявлението за конкурс, в случая EPSO, трябва да кореспондира с всеки кандидат на избрания от него официален език, а не на език, избран от ограничена група езици, дори ако за да може да участва в конкурса, от кандидата ще се изисква да владее поне един от тези езици.

69 Трябва да се отхвърли и доводът на Комисията, че кореспонденцията между кандидатите и EPSO се отнася до елементарна информация, която кандидат с познания по немски, английски или френски език, достатъчни, за да може да участва в конкурса, ще разбере без никакви затруднения, както и доводът, че било несъвместимо с интереса на службата формулярите за кандидатстване да трябва да се превеждат от езиците, на които са попълнени, на немски, английски или френски език. В член 2 от Регламент № 1 не са предвидени изключения от въведеното с него задължение, нито по причини, свързани с интереса на службата, нито по други причини. Вече беше отбелязано освен това, че този член оставя на лицето, което изпраща текст на институция, възможност за избор на езика, на който да бъде изготвен този текст, и налага на институциите задължението да му отговорят на същия език, независимо от евентуалното познаване от него на друг език.

70 На последно място, не може да се приеме доводът, че информацията на сайта на EPSO и Наръчникът са достъпни на всички официални езици, нито доводът, че кандидатите италиански граждани не са понесли никакви вреди поради липсата на възможност да използват италианския език за кореспонденцията си с EPSO.

71 Що се отнася до първия довод, достатъчно е да се отбележи, че в случая става въпрос за езика, използван в индивидуалните контакти между кандидатите и EPSO, и посочените обстоятелства по никакъв начин не се отразяват на задължението ѝ да спазва член 2 от Регламент № 1 във връзка с тези контакти.

72 Колкото до втория довод, достатъчно е да се отбележи, че нарушението на правна норма на Съюза, в случая член 2 от Регламент № 1, която EPSO е била длъжна да спазва, е достатъчно, за да доведе до отмяната на обжалваните обявления, без да е нужно да се доказва, че това нарушение е причинило вреда на конкретни кандидати.

73 В заключение, с оглед на всички изложени дотук съображения, следва да се уважат шестото правно основание, повдигнато от Италианската република, и първото правно основание, повдигнато от Кралство Испания, и да се отменят обжалваните обявления, доколкото с тях се ограничават езиците, които могат да се използват за кореспонденцията между кандидатите и EPSO, до немски, английски или френски език.

По законосъобразността на ограничаването на избора на втори език от кандидатите в конкурсите, предмет на обжалваните обявления, до немски, английски или френски език

74 Следва да се провери законосъобразността на ограничаването на избора на втори език от кандидатите в конкурсите, предмет на обжалваните обявления, до немски, английски или френски език, тъй като става въпрос за друг аспект на тези обявления, за който установената в точка 60 по-горе незаконосъобразност няма значение.

75 Във връзка с това следва да се разгледат третото и седмото правно основание на Италианската република по дело T-124/13 и второто правно основание на Кралство Испания по дело T-191/13.

76 Третото правно основание, повдигнато от Италианската република, е изведено от нарушението на член 6, параграф 3 ЕС, на член 18 ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права, на членове 1 и 6 от Регламент № 1, на член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, втора алинея и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, както и на член 1, параграфи 2 и 3 от приложение III към Правилника за длъжностните лица. По същество Италианската република твърди, че с предвиденото в обжалваните обявления ограничаване на избора на втори език от кандидатите в разглежданите конкурси до немски, английски или френски език се нарушават всички тези разпоредби.

77 Седмото правно основание, повдигнато от Италианската република, е изведено от нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, на членове 1 и 6 от Регламент № 1, на член 1г, параграфи 1 и 6 и на член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, на член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към Правилника за длъжностните лица, на принципа на пропорционалност, както и от „изопачаване на фактите“. По същество с това правно основание Италианската република твърди, че обжалваните обявления не са или не са достатъчно мотивирани. Освен това тя оспорва обосноваността на тези мотиви и съвместимостта им с посочените по-горе разпоредби.

78 С второто си правно основание по дело T-191/13 Кралство Испания по същество се позовава на нарушение на принципа на недопускане на дискриминация на основата на език, прогласен в член 1г от Правилника за длъжностните лица.

79 То твърди, че мотивите за ограничаване на избора на втория език (вж. т. 6 по-горе) представляват „стереотипен текст“, който не е достатъчен, за да бъдат те съобразени с решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752). Така според него обявлението за конкурс EPSO/AD/248/13 има същите пороци като обявленията, предмет на делото, по което е постановено посоченото решение. Мотивите му били общи и не отговаряли на „минималните изисквания за доказателства, които да обосноват ограничаване на пълния езиков режим“. Кралство Испания излага аналогични доводи в писменото си становище при встъпване по дело T-124/13.

80 На първо място, когато става въпрос за евентуална липса на мотиви или на достатъчно мотиви на обжалваното обявление, следва да се отбележи, че по дело T-191/13 Комисията оспорва наличието на такова правно основание в жалбата на Кралство Испания.

81 Следва обаче да се припомни, че правното основание, изведено от нарушението на задължението за мотивиране, представлява съществено процесуално нарушение по смисъла на член 263, втора алинея ДФЕС и абсолютно основание за отмяна, което трябва, когато са налице условията за това, да бъде повдигнато служебно от съда на Съюза (вж. решение от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Rec, EU:C:1998:154, т. 67 и цитираната съдебна практика). Освен това, както вече беше посочено, в седмото си правно основание по дело T-124/13 Италианската република оспорва именно спазването на задължението за мотивиране от авторите на обжалваните обявления.

82 Във връзка с това следва също да се припомни постоянната съдебна практика, според която задължението за мотивиране на решенията представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, от която зависи материалната законосъобразност на спорния акт. Всъщност мотивите на акта представляват формален израз на съображенията, на които той се основава. Ако в съображенията има грешки, те се отразяват на материалната законосъобразност на съответния акт, а не на мотивите му, които може да са достатъчни, но да изразяват неправилни съображения (вж. решение от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Сб., EU:C:2008:392, т. 181 и цитираната съдебна практика).

83 В настоящия случай, както беше отбелязано по-горе в точка 6, обжалваните обявления наистина имат мотиви, чиято цел е да се обоснове изискването кандидатите да владеят задоволително немски, английски или френски език, до които е ограничен изборът им на втория език за конкурса. Следователно не би могло техният автор EPSO да се упреква за нарушение на задължението за мотивиране. Отделен въпрос е дали тези мотиви са обосновани и той ще бъде разгледан по-долу.

84 След това за разглеждането на този въпрос следва да се припомнят разпоредбите, споменати от Съда в решението му Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), посочени и от Италианската република и Кралство Испания в доводите им, както и изводите, направени от Съда въз основа на тези разпоредби.

85 В точки 81—84 от решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), освен на член 1 от Регламент № 1 (вж. т. 52 по-горе) Съдът се позовава и на член 1г, параграфи 1 и 6 и на член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, както и на член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към Правилника за длъжностните лица.

86 Член 1г, параграф 1 от Правилника гласи, че при прилагането на Правилника е забранена всяка дискриминация, именно на основата на езика. Според параграф 6 от същия член „[п]ри спазването на принципа за недискриминация и на принципа за пропорционалност, всяко ограничаване на тяхното прилагане следва да бъде обективно и разумно оправдано и да отговаря на общите интереси в рамките на политиката на служителите“.

87 Член 28, буква е) от Правилника предвижда освен това, че длъжностното лице може да бъде назначено само при условие че представи доказателства за задълбочено владеене на един от езиците на Съюза и задоволително владеене на друг от езиците на Съюза. Както отбелязва Съдът в решението си Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752, т. 83), независимо че в тази разпоредба се уточнява, че от кандидата се изисква задоволително владеене на друг език „в степента, необходима за изпълнението на неговите задължения“, в нея не са посочени критериите, които могат да се вземат предвид, за да се ограничи възможността за избор на този език измежду посочените в член 1 от Регламент № 1 официални езици.

88 Според член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към Правилника в обявленията за конкурси се посочват изискванията за владеене на език, ако има такива, предвид особения характер на длъжностите. Както Съдът посочва в решението си Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752, т. 84), от това обаче не следва, че е налице общо разрешение за дерогиране на изискванията по член 1 от Регламент № 1.

89 Съдът следователно приема, че посочените по-горе в точки 86—88 разпоредби не предвиждат изрични критерии, въз основа на които да може да се ограничи изборът на втори език, който трябва да владеят кандидатите в конкурс за назначаване на длъжностни лица на Съюза, независимо дали ограничението е до трите езика, наложени в обжалваните обявления за конкурси, или до други официални езици (решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе, EU:C:2012:752, т. 85). Той отбелязва освен това, че институциите, до които се отнасят обжалваните обявления (до които се отнасят и обявленията за конкурси, предмет на делото пред Съда), нямат специфичен езиков режим (вж. т. 59 по-горе).

90 Съдът все пак посочва, че от всички споменати по-горе разпоредби следва, че е възможно интересът на службата да бъде законосъобразна цел, която може да се вземе предвид. По-конкретно, член 1г от Правилника допуска ограничения на принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност. Според Съда обаче е важно този интерес на службата да е обективно обоснован и да се установи, че изискваното равнище на езикови познания е пропорционално на реалните нужди на службата (решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе, EU:C:2012:752, т. 88).

91 Във връзка с това Съдът подчертава, че правилата, ограничаващи избора на втори език, трябва да предвиждат ясни, обективни и предвидими критерии, за да могат кандидатите да знаят достатъчно по-рано какви са езиковите изисквания и да могат да се подготвят за конкурсите при най-добри условия (решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе, EU:C:2012:752, т. 90).

92 По делото, по което е постановено решението му Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752, т. 91), Съдът установява, че заинтересованите институции изобщо не са приели вътрешни правила в съответствие с член 6 от Регламент № 1. Той допълва, че Комисията също не споменава съществуването на други актове, като известия, установяващи критериите за ограничаване на избора на език за втори език за участие в конкурсите, предмет на това дело. Накрая той отбелязва, че в спорните обявления за конкурси няма никакви мотиви, обосноваващи избора на трите езика (немски, английски, френски език), до които е ограничен изборът на втория език на кандидатите в тези конкурси.

93 От тези съображения на Съда следва, че ограничаването на избора на втория език на кандидатите в конкурс до ограничен брой езици и изключването на другите официални езици е дискриминация на основа на езика (в този смисъл вж. решение Италия/Комисия, т. 26 по-горе EU:C:2012:752, т. 102). Очевидно е наистина, че с такова условие някои потенциални кандидати (тези, които владеят задоволително поне един от посочените езици) са поставени в по-благоприятно положение, тъй като те могат да участват в конкурса и по този начин да бъдат назначени на работа като длъжностни лица или други служители на Съюза, докато другите, които нямат такива познания, са изключени.

94 Комисията изтъква, че не става въпрос за дискриминация, основана на гражданството. Такъв довод обаче е неотносим, тъй като член 1г от Правилника за длъжностните лица не забранява само дискриминацията, основана на гражданството, но също и няколко други форми на дискриминация, включително тази, основана на езика.

95 В същия контекст по дело T-124/13 Комисията изтъква, че никаква дискриминация не е възможна „от правна страна, тъй като кандидатите могли да участват в част от конкурсите [предмет на обжалваните обявления] на родния си език и изборът на втория език се осъществявал въз основа на най-разпространените, най-изучаваните езици в Европа“.

96 Този довод трябва да се отхвърли. Член 1г от Правилника забранява всяка дискриминация на основата на езика, дори ако броят на пострадалите от такава дискриминация е твърде ограничен. Съвсем друг е въпросът дали дискриминация може да се толерира по други причини, в който случай ограниченият брой на потенциалните жертви на дискриминация може да бъде валиден довод в подкрепа на пропорционалността на съответната мярка.

97 Поради това следва да се провери дали като ограничава до немски, английски и френски език изборът на втория език за кандидатите, до които се отнасят обжалваните обявления, EPSO, автор на тези обявления, нарушава член 1г от Правилника, като въвежда забранена дискриминация на основата на езика.

98 Следва да се посочи, че за разлика от обявленията за конкурси, предмет на делото, по което е постановено решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), обжалваните обявления имат мотиви (вж. т. 6 по-горе), добавени специално, за да бъдат спазени изискванията на посоченото решение. Именно от тези мотиви се установява, че „възприетите за нуждите на […] конкурса втори езици са определени в съответствие с интереса на службата, който налага новоназначените лица да могат да работят незабавно и да бъдат способни да контактуват ефективно в ежедневната си работа“ и че „[и]наче би имало опасност от сериозни спънки за ефективното функциониране на институциите“.

99 Следва все пак да се отбележи, че другите изводи на Съда, припомнени по-горе в точка 92, остават валидни и по отношение на обстоятелствата, предмет на настоящите дела. Наистина, както впрочем Комисията потвърди в съдебното заседание, след постановяване на решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752), и до публикуването на обжалваните обявления, институциите, до които се отнася обжалваното обявление, не са приели нито вътрешни правила в съответствие с член 6 от Регламент № 1, нито други актове, като известия, определящи критериите за ограничаване на избора на език като втори език за участие в конкурс за назначаване на длъжностни лица на Съюза. Важно е по-конкретно да се отбележи, че в Наръчника няма никаква разпоредба в този смисъл.

100 От решение Италия/Комисия, точка 26 по-горе (EU:C:2012:752, т. 95), следва, че липсата на правила или на известия като посочените в точка 99 по-горе по никакъв начин не може да се компенсира със съдържанието на обявление за конкурс, което по необходимост се отнася само за точно определен конкурс. Срокът между публикуването на обявление за конкурс и датата на предвидените в него тестове не позволява непременно на кандидат да получи достатъчни

езикови познания, за да покаже професионалните си способности. Колкото до възможността да научи един от трите езика, до които обжалваните обявления ограничават избора на втори език, с оглед на бъдещи конкурси, тя предполага налаганите от EPSO езици да могат да се определят много време преди това. Липсата на правила като посочените в точка 92 по-горе обаче по никакъв начин не гарантира постоянния избор на езиците на конкурса и не дава възможност за никаква предвидимост в това отношение.

101 Следва все пак да се провери дали добавените в обжалваните обявления мотиви доказват, че ограничаването на избора на втория език за кандидатите в спорния конкурс до немски, английски и френски език е оправдано от интереса на службата и е съобразено с принципа на пропорционалност.

102 Следва първо да се определят параметрите на тази проверка. Комисията се позовава на принципа на автономност на институциите на Съюза (вж. т. 67 по-горе), за да изтъкне, че те се ползват с „особено широка“ свобода на преценка, тъй като само те имат правото да определят своята политика по отношение на служителите. Въз основа на това тя прави извода, че в този контекст принципът на недопускане на дискриминация може да бъде нарушен само ако изборът е произволен и явно неподходящ с оглед на преследваната цел, която според нея е да има на разположение кандидати, които да могат да работят незабавно, и да бъдат назначени длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти.

103 В това отношение трябва да се отбележи, че само целта да има на разположение кандидати, които да могат да работят незабавно, може евентуално да обоснове дискриминация на основа на езика. Такава дискриминация обаче не може да улесни назначаването на длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти, тъй като тези качества очевидно не зависят от езиковите познания на кандидата.

104 След това трябва да се припомни, че функционалната автономност на институциите не ги освобождава от задължението да спазват приложимите разпоредби от правото на Съюза, една от които е член 1г от Правилника.

105 Освен това безспорно е вярно, че от постоянната съдебна практика следва, че в областите, които спадат към упражняването на дискреционни правомощия, принципът на недопускане на дискриминация се нарушава, когато съответната институция направи разграничение, което е произволно или явно неподходящо с оглед на целта на правната уредба (вж. решение от 20 март 2012 г., Kurrer и др./Комисия, T-441/10 P—T-443/10 P, СбПС, EU:T:2012:133, т. 54 и цитираната съдебна практика; в този смисъл вж. също решение от 15 април 2010 г., Gualtieri/Комисия, C-485/08 P, Сб., EU:C:2010:188, т. 72).

106 Тази съдебна практика обаче не изключва всякакъв контрол от страна на съда на Съюза на евентуалните изисквания за конкретни езикови познания на кандидатите в конкурс за назначаване на длъжностни лица или на други служители на Съюза. Напротив, от посочените в точка 90 по-горе съображения на Съда следва, че съдът на Съюза трябва да провери дали такива изисквания са обективно обосновани и пропорционални на реалните нужди на службата, с други думи, дали не са произволни и явно неподходящи с оглед на търсения резултат.

107 Според мотивите на обжалваните обявления „интерес[ът] на службата, изисква новоназначените колеги да бъдат оперативни веднага и да бъдат в състояние да общуват ефикасно в ежедневната си работа.“ Въз основа на „дългогодишната практика в институциите на ЕС по отношение на езиците, които се използват за вътрешна комуникация“, и „като се имат предвид нуждите на службите от гледна точка на външната комуникация и обработването на преписките“, е направен изводът, че посочените три езика „остават най-широко използвани“.

108 След това се посочва, че тези три езика „са най-предпочитаните втори езици на кандидатите в конкурсите, в които те имат право на свободен избор“. Според обжалваните обявления „[т]ова потвърждава съществуващите образователни и професионални стандарти, според които се приема, че кандидатите за длъжности в службите на Европейския съюз владеят поне един от тези езици“. Въз основа на тези съображения се прави изводът, че „като се съпостави интересът на службата с нуждите и способностите на кандидатите и като се вземе под внимание конкретната област, за която се обявява настоящият конкурс, правомерно е да се организират тестове на тези три езика, за да се гарантира, че независимо от първия си официален език всички кандидати владеят поне един от тези три официални езика на работно равнище“.

109 Доводът, че „[о]ценяването на специфичните компетенции [...] позволява на институциите да оценят способността на кандидатите да работят незабавно в среда, съвпадаща до голяма степен с действителността, с която те биха се сблъскали в процеса на работа“, изглежда се използва, за да се обоснове организирането на някои от тестовете на втория език, избран от всеки кандидат измежду немски, английски и френски език. Обяснява се, че изискването, според което кандидатите, които избират един от тези три езика като първи език, трябва да направят тези тестове на един друг език от тези три езика, избран от тях като втори език, е „в интерес на равното третиране“.

110 Твърдението, че трите споменати по-горе езика „остават най-широко използвани“ с оглед именно на „дългогодишната практика в институциите на ЕС по отношение на езиците, които се използват за вътрешна комуникация“, има ключова позиция в тези доводи. Налага се обаче изводът, че това е неопределено твърдение, което не е допълнено от конкретни обяснения.

111 Наистина тази практика в институциите на ЕС по отношение на езиците, които се използват за вътрешна комуникация, която се твърди, че съществува, изобщо не е подробно описана. По-конкретно, изобщо не се уточнява дали тя предполага успоредното използване на тези три езика като езици за вътрешна комуникация във всички служби на всички институции, до които се отнасят обжалваните обявления, или по-скоро някои служби използват един от тези езици, а други — друг. В последната описана хипотеза би съществувала опасност службите, които могат да са заинтересувани от кандидатите, издържали успешно спорния конкурс, да не използват един или друг от трите посочени по-горе езика като език за вътрешна комуникация, което би поставило под въпрос разумността и пропорционалността на ограничаването до тези три езика на избора на втория език за кандидатите в разглеждания конкурс. Наистина в такъв случай или някои кандидати, независимо че са издържали успешно спорния конкурс, няма да бъдат назначени, или съответните служби ще бъдат принудени да назначат някои кандидати, които не владеят езика за вътрешна комуникация, в който случай легитимно се поставя въпросът за ползата от споменатото по-горе ограничаване.

112 В писмените си изложения Комисията прави някои уточнения във връзка с това и представя допълнителни доказателства. Прегледът им обаче не позволява да се разсеят сериозните съмнения, предизвикани от посочените по-горе твърдения в обжалваните обявления.

113 Първо, Комисията изтъква, че немският, английският и френският език са „трите основни езика на разискванията на институциите на Съюза“. Според нея това положение се характеризирало първоначално с използване на френския и на немския език и след 1973 г. се обогатило с въвеждането на английския език. Тя допълва, че френският е традиционният език на разискванията на юрисдикциите в Съда на ЕС, докато английският е „най-разпространеният работен език в органите“. Това фактическо положение се потвърждавало именно от езиковия режим на Комитета на постоянните представители (Coreper), отговарящ въз основа на член 16, параграф 7 ДЕС за подготовката на работата на Съвета на Европейския съюз.

114 Налага се обаче да се отбележи, че с изключение на копията от някои електронни писма, представени по дело T-124/13 като доказателство, че немският, английският и френският език били работните езици, използвани в Coreper от държавите членки, Комисията не представя други доказателства в подкрепа на обобщените по-горе твърдения.

115 При липсата на такива доказателства, неопределеното и общо твърдение, че немският, английският и френският език били „основните езици“ на разискванията в институциите на Съюза, не може да се приеме. Самата Комисия признава, че по традиция единственият език на разискванията на всички юрисдикции, от които се състои Съдът на ЕС, е френският език. Ноторно е освен това, че в пленарно заседание и в комисиите членовете на Европейския парламент се изказват на всички официални езици. Същото важи и за представителите на държавите членки, събрани в Съвета.

116 Впрочем, дори да се приеме, че както твърди Комисията, трите посочени по-горе езика са използваните в Coreper „работни езици“ (което впрочем се оспорва от Италианската република по дело T-124/13), такъв факт няма значение за разрешаването на спора. Наистина от нито едно доказателство по преписката не се установява и не се твърди от Комисията, че има някаква връзка между дейностите на Coreper и функциите, които кандидатите в спорните конкурси се очаква да изпълняват, ако издържат успешно конкурса, в който са се включили.

117 В по-общ план това съображение е валидно за всеки евентуален довод, изведен от използването на един или повече езици като „езици за разисквания“ в институция на Съюза — дори да се предположи, че членовете на дадена институция използват изключително един или някои езици при разискванията, не би могло без повече обяснения да се презумира, че новоназначено длъжностно лице, което не владее нито един от тези езици, няма да бъде способно да върши веднага полезна работа в съответната институция.

118 Второ, Комисията твърди, че немският, английският и френският език са трите езика, на които се превеждат почти всички документи в нейната генерална дирекция „Писмени преводи“. В подкрепа на това твърдение Комисията представя статистически данни за изходните езици и целевите езици на текстовете, преведени между 2000 г. и 2012 г. Според нея от тези данни може ясно да се установи, че в исканията за превод на документи трите въпросни езика са най-търсените от нейните служби както като изходен език, когато се правят преводи на външни документи за вътрешно ползване, така и като целеви език, когато става въпрос за вътрешни документи, предназначени за външно ползване.

119 Веднага следва да се отбележи, че значението на тези статистически данни е ограничено, тъй като те се отнасят само до Комисията. Наистина нищо не позволява да се заключи, че в другите институции, до които се отнасят обжалваните обявления, положението е същото.

120 Следва освен това да се отбележи, че Комисията греши, изхождайки от предпоставката, че статистическите данни за изходния език се отнасят само за външни документи, преведени за вътрешно ползване, и обратно, че статистическите данни за целевия език се отнасят само за вътрешни документи, предназначени за външно ползване. В статистическите данни, на които тя се позовава, броят преведени страници е разпределен в зависимост от езика на оригиналния документ (изходен език) или езика, на който е преведен документът (целеви език), без да се прави разграничение между преводите за вътрешно или външно ползване.

121 Така не е възможно да се установи относителният дял на текстовете, отразени в тези статистическите данни, които са вътрешни, предназначени за вътрешно ползване или от значение за областите, посочени в обжалваните обявления. Ако обаче голяма част от преведените страници е с външен произход, значението на статистическите данни във връзка с изходния език на преведените документи за определянето на вътрешните езици за комуникация в Комисията е съмнително. Освен това, тъй като не се прави никакво разграничение на

службите, за които е предназначен всеки превод, евентуалните изводи, които би могло да се направят въз основа на тези статистически данни относно използването на езиците в Комисията като цяло, няма непременно да отразяват положението в отделните ѝ служби, които може да са свързани с областите до които се отнасят обжалваните обявления.

122 Във всеки случай представените от Комисията статистически данни не могат да подкрепят твърденията ѝ, които отразяват това, което се твърди и в обжалваните обявления.

123 Колкото до статистическите данни относно изходния език на преведените документи, макар те безспорно да показват, че английският, френският и немският език са съответно на първо, второ и трето място като изходни езици на преведените страници, разликата между тези три езика е значителна.

124 Така през 2012 г. английските текстове представляват 77,06 % от преведените текстове срещу 5,20 % за френските и 2,90 % за немските. През 2011 г. положението до голяма степен е аналогично с 80,63 % преведени страници за английския език, 5,76 % за френския език и 2,28 % за немския език. Между 2000 г. и 2012 г. относителният дял на английския език нараства значително (от 55,08 % на 77,06 %), този на френския език бележи съществено отстъпление (от 32,49 % на 5,20 %), докато при немския език също има отстъпление (от 4,08 % на 2,90 %). Следва също да се отбележи, че разликата между немския език и италианския език, който с изключение на 2012 г. е на четвърто място, е незначителна. Съответните им относителни дялове са 2,24 % срещу 2,06 % през 2010 г. и 2,28 % срещу 1,49 % през 2011 г. През 2012 г. испанският и гръцкият език са на четвърто място с 1,61 % от преведените страници срещу 2,90 % за немския език.

125 Що се отнася до статистическите данни за целевите езици на преведените текстове, вярно е, че английският, френският и немският език заемат съответно първите три места в най-новите статистически данни (2011 г. и 2012 г.). Разликата между броя страници, преведени на тези три езика, и тези, преведени на други езици, обаче не е особено показателна. Така през 2011 г. 12,31 % от страниците са преведени на английски език, 7,92 % на френски език, 6,53 % на немски език, 4,27 % на италиански език, 4,20 % на испански език, 4,13 % на нидерландски език, 4,09 % на португалски език и 3,94 % на гръцки език, като преводите на другите официални езици, с изключение на ирландския език (0,61 % от преведените страници), имат във всеки отделен случай относителен дял, по-висок от 3,50 % от преведените страници. За 2012 г. относителният дял на страниците, преведени на английски, френски и немски език, е съответно 14,92 %, 8,25 % и 6,47 % срещу 4,40 % за италианския език и 4,26 % за испанския език, като преводите към всички други официални езици (с изключение на ирландския език, 0,41 % от преведените страници) във всеки отделен случай са поне 3,35 % от преведените страници. Тези статистически данни не позволяват да се направи извод, че кандидат, издържал успешно спорния конкурс, който владее задоволително английски, френски или немски език, ще бъде напълно оперативен още от първия ден на назначаването му, докато кандидат, който владее поне задоволително други два официални езика, не би бил напълно оперативен още от първия ден на назначаването му.

126 Безспорно от тези статистически данни се установява, че много голяма част от преведените страници са преведени от оригинални документи, изготвени на английски език (изходен език). В обжалваните обявления обаче няма изискване за задоволително владеене само на английски език. Кандидат, който не владее задоволително този език може да участва в посочените в тези обявления конкурси, ако има задоволителни познания поне по немски или френски език. Както беше посочено, относителният дял на тези два езика според страниците, преведени от службите на Комисията, както като изходящ език, така и като целеви език, е сравнително нисък. Ако кандидат, който владее като втори език само един от тези два езика, може да участва във въпросните конкурси, няма основание от участие да бъдат изключени възможни кандидати, които владеят други официални езици.

127 Трето, по дело T-124/13 Комисията твърди, че немският, английският и френският език са най-говорените езици от нейните длъжностни лица и други служители. За да докаже това твърдение, тя представя таблица, извадена от системата за регистрация на личните данни на нейните длъжностни лица и други служители, която е изпратена и на Италианската република с писмо от 14 март 2013 г. от генералния директор за персонала на Комисията. Според Комисията от тази таблица се установява, че френският, немският и след това английският език са преобладаващи сред езиците, посочени от длъжностните лица и другите служители като основен език, следвани от нидерландския и италианския език.

128 Следва първо да се отбележи, че изразените по-горе резерви във връзка с обстоятелството, че статистическите данни за преведените текстове се отнасят само до Комисията, важат също и за тази таблица, която се отнася само до персонала на Комисията.

129 Освен това и дори независимо от това обстоятелство, следва да се отбележи, че в тази таблица длъжностните лица и другите служители на Комисията са групирани според основния им език, т.е. очевидно майчиния им език. Поради това и обратно на твърденията на Комисията, въз основа на тази таблица не може да се направи никакъв полезен извод за говорените от нейните длъжностни лица езици, тъй като длъжностните лица и другите служители на Комисията трябва да владеят задоволително, освен майчиния си език, поне още един език, в съответствие с изискванията на член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица (вж. т. 87 по-горе).

130 Следва да се отбележи освен това, че Комисията не тълкува правилно тази таблица, като твърди, че длъжностните лица и другите служители, за които английският е основен език (9,1 %), са третата по големина група след тези, за които основен език е френският (26,9 % от общия брой), и тези, за които основен език е немският (11,1 % от общия брой). В действителност длъжностните лица и другите служители, за които английският е основен език, са на четвърто място, предхождани и от тези, за които нидерландският е основен език (9,2 % от общия брой). Длъжностните лица и другите служители, за които италианският е основен език (9 % от общия брой), са на пето място, следвани от тези, за които испанският (6,8 %), гръцкият (4 % от общия брой) и полският (4 % от общия брой) са основни езици.

131 Затова тези числа не могат да обосноват, дори само за Комисията, изискване като съдържащото се в обжалваните обявления, новоназначено длъжностно лице или друг служител да владее задоволително немски, английски или френски език. В най-добрия случай, когато това е кандидат в конкурс, който владее задоволително френски език, това ще е езикът, който е основен език на около една четвърт от длъжностните лица и другите служители на Комисията. Когато това са другите два разглеждани езика (немски и английски език), това ще е езикът, който е основен език на около едно от всеки десет длъжностни лица или един от всеки десет други служители в Комисията. Няма как да се установят причините, поради които следва да се счита, че такива познания са необходими за новоназначено длъжностно лице или друг служител, още повече че не се изискват аналогични познания по други езици, например италиански език, които са основни езици на сходни групи длъжностни лица или други служители.

132 Комисията представя като приложение към дупликата си по същото дело друга таблица, в която е показано разпределението на нейните длъжностни лица и други служители според тяхното гражданство и втория им език. В тази таблица има и ред, на който са посочени „средни стойности“ по езици, като те са 56,4 % за английския език, 19,8 % за френския език, 5,5 % за немския език, 2,2 % за нидерландския език, 2 % за италианския език и 1,6 % за испанския език, като средната стойност за всички други официални езици е под 1 % на език. Посочена е „средна стойност“ 11,5 % в колоната „n/a“, в която според обяснения, дадени от Комисията в съдебното заседание, са включени членовете на персонала ѝ, които не са декларирали втори език.

133 Отново, дори да се ограничим до случая на Комисията, посочените в тази таблица данни не могат да обосноват изискване относно езиковите познания на кандидатите в конкурси като разглежданото в настоящия случай изискване. На първо място, в тази таблица е отразен единствено вторият език, деклариран от всяко длъжностно лице, и поради това тя не дава много точна картина на езиковите познания на длъжностните лица и другите служители на Комисията. Наистина, за да се разбере колко от тях владеят поне задоволително например английски език, ще трябва да се вземат предвид както тези, за които английският е основен език, така и тези, за които английският е трети или четвърти език (а не само втори език), при положение че не може да се изключи възможността длъжностно лице или друг служител да владее задоволително повече от два езика.

134 При всяко положение, дори да се предположи, че процентите, посочени за английския език, и в по-малка степен за френския език, могат да обосноват изискване кандидатите, които искат да бъдат назначени на длъжност в Комисията, да владеят задоволително поне един от тези два езика, данните, посочени в тази таблица, не могат да обосноват включването на немския език към езиците, чието владеене се изисква, т.е. на език, който е основен за около едно длъжностно лице на всеки десет и който е деклариран като втори език само от 5,5 % от длъжностните лица на Комисията. Освен това, ако немският език бъде включен, тогава включването на италианския, испанския, дори на нидерландския език, не изглежда неразумно, тъй като процентите, посочени за всеки от тези три езика, не се различават много от тези за немския.

135 Наистина ограничаване на избора на втория език на кандидатите в конкурс до ограничен брой от официалните езици не може да се счита обективно обосновано и пропорционално, когато сред тези езици освен език, чието владеене е желателно, дори необходимо, са включени други езици, които не дават никакво особено предимство. Ако като алтернатива на единствения език, чието владеене е предимство за новоназначено длъжностно лице, се приемат други езици, владеенето на които не е преимущество, няма никаква основателна причина да не се приемат също всички други официални езици.

136 Четвърто, Комисията изтъква, че немският, английският и френският език са езиците, които най-много се изучават и говорят като чужди езици в държавите членки на Съюза. В подкрепа на твърденията си тя представя доклад на Евростат, публикуван в *Статистиката на фокус № 49/2010*, в който, от една страна, се прави изводът, че английският език е „най-изучаваният чужд език [в Европа] във всички степени на образование, следван от френския, немския, руския език и в по-малка степен, испанския език“.

137 Тези статистически данни се отнасят за всички граждани на Съюза и не би могло да с е презумира, че те отразяват правилно езиковите познания на длъжностните лица на Съюза. Във всеки случай единственото, което тези статистически данни могат да докажат, е, че броят на потенциалните кандидати, които са неблагоприятно засегнати от ограничаването до немския, английския и френския език на езиците, които могат да бъдат избрани като втори език на конкурсите, посочени в обжалваните обявления, е по-малък отколкото би бил, ако този избор беше ограничен до други езици. Този факт обаче не е достатъчен, за да се приеме, че въпросното ограничаване не е дискриминационно, тъй като евентуално ограниченият брой на неблагоприятно засегнатите лица не може да бъде валиден довод в това отношение (вж. т. 96 по-горе).

138 Тези резултати биха могли най-много да докажат пропорционалния характер на въпросното ограничаване, ако беше установено, че то отговаря на интереса на службата. Комисията обаче не доказа точно изпълнението на това условие.

139 Изложените по-горе съображения важат и за доказателствата, на които се позовава Комисията, за да установи, че когато изборът на втори език за кандидатите в конкурс не е ограничен, немският, английският и френският език са най-много избираните езици. Фактът, че броят на кандидатите, които не са могли да изберат като втори език на конкурса друг език, евентуално е ограничен, не означава, че тези кандидати не са подложени на дискриминация.

140 Пето, в дупликата си по дело T-124/13 Комисията изтъква, че колегиумът на началниците на администрациите на институциите на Съюза е поискал да се направят необходимите анализи, за да се прецени дали може да се счита, че от използваните в службите на институциите езици немският, английският и френският език са най-представителните езици. Тя допълва, че този колегиум установил наличието на съгласие за общата насока за използването на езиците в организираните от EPSO конкурси.

141 Комисията представя писмо от председателя на този колегиум от 10 юни 2013 г., от което е видно, че колегиумът е установил, че между началниците на администрациите на институциите на Съюза има съгласие за одобряване на проект за обща насока за използването на езиците в организираните от EPSO конкурси, с изключение на резервата, изразена от представителя на Съда на ЕС, който заявил, че се въздържа да вземе становище. Тя представя също текста на насоката, за която има съгласие.

142 Тези доказателства, които впрочем отразяват факти, настъпили след публикуване на обжалваните обявления и подаването на жалбите, не биха могли да поставят под въпрос изложените по-горе съображения. В одобрената от колегиума на началниците на администрациите насока не се посочва никакъв нов фактически елемент спрямо тези, вече анализирани по-горе. Наистина самата Комисия изтъква, че данните, които началниците на администрации са разгледали, „до голяма степен“ съвпадат с тези, представени от Комисията като приложение към писмената ѝ защита. По посочените по-горе причини обаче тези данни не могат да обосноват твърденията относно използването на езиците в институциите на Съюза, които се съдържат в мотивите към обжалваните обявления или са посочени от Комисията в писмените ѝ изложения. Фактът, че началниците на администрации на институциите на Съюза, с изключение на представителя на Съда на ЕС, който се е въздържал, са стигнали до друг извод, е без значение.

143 Шесто, накрая Комисията поддържа, че ограничаването на избора на втория език, наложено в обжалваните обявления, е обосновано от естеството на тестовете. По-конкретно за етапа „център за оценяване“, с оглед на оценяването на кандидатите въз основа на еднородни критерии и улесняване на общуването им с другите участници в конкурса и с конкурсната комисия, било необходимо да се гарантира, че тези тестове ще се проведат на универсален език.

144 В отговор на този довод е достатъчно да се посочи, че в мотивите към обжалваните обявления няма такова обосноваване на въпросното ограничаване. Не би могло обаче да се заключи, че дискриминацията на основа на езика в резултат на обжалваните обявления е обоснована от мотиви, различни от посочените в същите обявления. Следователно този довод също трябва да се отхвърли.

145 При това положение следва да с е заключи, че поради всички посочени по-горе съображения ограничаването в обжалваните обявления на избора на втория език на кандидатите в конкурсите, предмет на тези обявления, до немски, английски и френски език не се оказва нито обективно обосновано, нито пропорционално на търсения резултат, който според Комисията е да бъдат назначени длъжностни лица и други служители, които да могат да работят веднага.

146 Наистина не е достатъчно да се защитава принципът на такова ограничаване, като се посочва големият брой на езиците, признати в член 1 от Регламент № 1 като официални и работни езици на Съюза, и произтичащата от това необходимост да се избере по-ограничен брой езици,

дори само един език, като езици/език за вътрешно общуване или „работни езици“. Трябва освен това обективно да се обоснове изборът на един език или повече конкретни езици и изключването на всички останали езици.

147 Именно това както EPSO, автор на обжалваните обявления, така и Комисията, ответник в производството пред Общия съд, не са направили. Нищо от представените от Комисията данни не показва, че новоназначено длъжностно лице, което владее задоволително немски, английски или френски език, ще може веднага да работи, докато кандидат, който владее поне задоволително два други официални езика, няма да може да работи веднага.

148 Поради това следва да се уважат третото и седмото правни основания, повдигнати от Италианската република по дело T-124/13, както и второто правно основание, на което се позовава Кралство Испания по дело T-191/13, и без да е необходимо да се разглеждат другите правни основания, които още не са разгледани, да се отменят обжалваните обявления също и в частта, в която ограничават избора на втори език от кандидатите до немски, английски и френски език.

149 Освен това с оглед на този извод не е необходимо произнасяне по направеното от Кралство Испания по дело T-191/13 оспорване на законосъобразността на използването на втория език, избран от всеки кандидат в конкурса, за който се отнася обявлението EPSO/AD/248/13, между немски, английски и френски език за някои тестове от последния етап на този конкурс.

150 Наистина изводът, че тъй като въпросното обявление за конкурс ограничава избора на втори език от кандидатите, то е незаконосъобразно, означава също и по необходимост, че незаконосъобразно е и ограничаването на езика, който може да бъде използван за някои тестове от последния етап на конкурса, така че при обстоятелствата по настоящото дело изследването на законосъобразността на този трети аспект на оспореното от Кралство Испания обявление за конкурс EPSO/AD/248/13 остава без предмет.

151 Накрая, след като в съдебното заседание по дело T-124/13 изслушва страните, които не направиха никакви възражения в това отношение, Общият съд приема, че не следва да се оспорват резултатите от конкурсите, за които се отнасят обжалваните обявления (вж. в този смисъл решения Италия/Комисия, т. 26 по-горе, EU:C:2012:752, т. 103 и от 16 октомври 2013 г., Италия/Комисия, T-248/10, EU:T:2013:534, т. 45—51).

По съдебните разноски

152 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като е загубила делото, Комисията следва да бъде осъдена да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и разноските на Италианската република по дело T-124/13 и тези на Кралство Испания по дело T-191/13 в съответствие с исканията на тези държави членки.

153 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Кралство Испания, встъпила страна по дело T-124/13, понася собствените си разноски във връзка с това встъпване.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) Съединява дело T-124/13 и дело T-191/13 за целите на съдебното решение.

2) Отменя обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AST/125/12 за съставяне на списък с резерви за назначаване на асистенти в областите одит, финанси/счетоводство и икономика/статистика, обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AST/126/12 за съставяне на списък с резерви за назначаване на асистенти в областите биология, науки за живота и здравни науки; химия; физика и материалознание; ядрени изследвания; гражданско и машинно инженерство, инженерство в електротехниката и електрониката, както и обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 за съставяне на списък с резерви за назначаване на администратори (AD 6) в областите сигурност на сградите и инженерство в областта на специалните и строителни техники.

3) Осъжда Европейската комисията да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, разноските на Италианска република по дело T-124/13 и тези на Кралство Испания по дело T-191/13.

4) Кралство Испания понася собствените си разноски във връзка с участието си като встъпила страна по дело T-124/13.

Gratsias Кънчева Wetter

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 септември 2015 година.

Подписи